

lovsforslaget ud i Livet med Karakteren: *midlertidig*, hvilket vor kvindelige Beskedenhed ikke undser sig for at opfatte som en Opfordring til Kvinderne om at se at hitte paa en anden og bedre. Kvinderne vil sikkert ikke sidde denne indirekte Opfordring overhørig.

Den Valglov vi i Fremtiden, maa ske allerede til næste Aar, skal være med til at træffe Afgørelse om, bliver altsaa en Slags Grundlovsændring i 2det Tempo, og kommer netop til at indeholde det Spørgsmaal, som i sin Tid gjorde det saa magtpaaliggende for os at faa Lov til at være med at skrive Grundloven, nemlig Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade vi bedst skal skaffe os en forholdsmæssig Repræsentation paa Rigsdagen. Det var ikke helt hen i Vejret, at vi paa Fællesmødet i Rønne spaaede de to Tempiers Politik en snarlig Opstandelse.

Kvindekunst paa Foraarsudstillingen.

—o—
II.

Dygtig, dog uden at være fremtrædende, er *Charlotte Frimodt, Thea Lejmann* med sin „Bondestue“ i Vandfarve, *Anna Lundqvist* „Selvportræt“, *Harriet Fischer-Jørgensen* „en læsende Kone“, *Tony Müller, Anna Munck, Elisabeth Schiødt, Anna og Ella Thalbitzer* med to kønne Skovpartier, *Pauline Thomsens* „nysudsprungne Bøgetræer“ og *Marie Thymanns* „Bygevej“ ikke at forglemme. *Emily Monrads* „Bitten“ og *Vilhelmine Bangs* lille blaa Pige.

Dernæst har vi en Skare af Blomstermalerinder, der maa siges gennemgaaende at være dygtige; først er der *Wanda Rooses* fine Farvetræsnit af en „Mimose“, *Cecilie Jakobæus* voksende „Cikorie“, *Johanne Frimodts* „Pæoner“ og „Cineraria“. *Benedicte Brummer*, som er stærkt paavirket af *Bertha Dorph*.

Yrsa Hansen viser megen Farvesans, men arbejder tungt, ligeledes *Olga Jensen* — *Emma Meyers* „Levkøjer“, fortræffelige og *Yelva Vermehrens* „Krokus“ saa fint afstemt, saa man næsten fristes til at kalde det altfor fuldendt.

Til sidst *Emmy Thornams* fyldige „voksende Chrysantemum“.

Desværre kan man ikke sige noget rosende om *Ellen Wilkens* denne Gang; naar man mindes hendes dygtig malte Dreng paa Efteraarsudstillingen, føler man sig skuffet.

Mary Grut trænger vist til at forandre Emne, er tilbøjelig til Tørhed, hvilket er mindst fremtrædende i „Kanalens ved Frederiksdal“, som er et kønt lille Billede.

Ellen Hofman-Bangs gode Egenskaber kommer ikke rigtig til deres Ret i et saadant Emne, „den faldne Høvding bæres i Land“, der, idet det ikke er et bestemt historisk Moment, giver Fantasien for frit Spillerum og let bliver for meget Teater, — men det er flinkt malet, baade Fakkelskæret og Nattestemningen, det beviser i det hele taget, at her er illustrerende Evne og Muligheder for Historiemaleriet.

Rigmor Kleins „3 Børn“ er meget uhyggelige, de ligner 3 smaa Krageunger, men det kan jo ikke nægtes, at hun ved den grelle Malemaade og de fattige Farver har faaet fastslaaet deres Kummerlighed.

Julie Madsens Forsøg med Prisopgaven „Løke og Sigyn“ maa jo siges ikke at være falden saa heldig ud. Opfattelsen af Emnet er jo ret forfejlet, foruden at det er ret uinteressant malet. Løke ligner nærmere en syg Theolog — end den oprørske Menneskaand, bastet og bundet.

Saa kommer vi til vor eneste og meget dygtige Dyremalerinde *Helwig Kinck*, der i Aar som de foregaaende Aar er frisk i sin Farve og fortræffelig i sin Tegning — har særlig godt Tag paa Hestens fremadskridende Bevægelse, naar den nipper Græsset af hen over en flad Mark.

Marie Henriques og *Augusta Theille-Clemmensen*, der begge tager sig af Arkitekturen, gør det baade smukt og godt.

Skade, at der mellem Bygningskunstens Udøvere endnu ikke findes en Kvinde; skulde de, der er Hjemmets Vogtere, ikke have Blik for, hvordan et Hjem skal bygges? Muligvis kunde det hjælpe lidt paa Planerne for Udenomslejligheden i Beboelseshusene, om en praktisk Kvinde gav sig i

Lag med Arkitekturen. Hvad Hindringerne ved den praktiske Uddannelse angaar, kan man jo gaa Murervejen; før var det mere nyttigt at være Tømrer, men det var vel nok for svært, nu hvor der overalt bruges Jernbjelker, bliver de fleste Murere.

Men den Tid kommer vel ogsaa, hvor vi skal tælle Kvinder mellem Arkitekterne.

„Pan“.

Kvinder i de kommunale Raad.

Fra Københavns Borgerrepræsentation.

—o—

Vi lovede i sidste Nummer af „Kvinden og Samfundet“ at bringe et stenografisk Referat af Forhandlingen i Borgerrepræsentationen d. 30. April om Ansættelsen af to Kvinder i Politiets Tjeneste. Desværre tillader Pladsen her i Bladet os ikke at bringe mere end nogle Uddrag af denne meget interessante Forhandling.

Frk. Blom anbefalede som Ordfører for Udvalget i varme Ord Forslaget, som har været gengivet i Nr. 8 af Bladet, til uforandret Vedtagelse.

Becker (Ordfører for den borgerlige Gruppe) fremhævede, at Forslaget stillede det kvindelige Arbejde højere end det mandlige ved at lønne det højere. Han vilde stille Ændringsforslag saalydende:

„Forsamlingen beslutter for sit Vedkommende at stille et Beløb af 3,000 Kr. aarlig i 3 Aar til Politirektørens Raadighed til forsøgsvis at antage 2 Kvinder som kvindeligt Politit og for Aaret 1914—15 at bevilge 3,000 Kr.“ Naar han brugte Ordet „forsøgsvis“, var det ikke, fordi han tænkte sig Muligheden af, at de Kvinder, som nu ansættes i Politiets Tjeneste, atter skulde forsvinde ud af denne — naar man engang har faaet dem — men dette Udtryk gjaldt deres Arbejde, den Plads, de skulde indtage. Naar man efter 3 Aars Forløb har faaet Erfaring for, hvorledes disse Kvinder arbejder, og hvorledes deres Arbejde bør værdsættes, er Tiden inde til at gøre Institutionen fast og enten danne særlige Rammer for det kvindelige Politit, hvilket efter hans Mening vilde være det heldigste, eller indordne det under de for